

Po této stránce však úřad se v nař. rozhodnutí — jak již uvedeno — vůbec nevyslovil. Když tedy školské úřady opřely vyslovenou redukci školy (přeměnu jedné def. třídy postupně v zatímní pobočku) jedine o povolenou změnu škol. obvodu, postrádá výrok jejich opory v zákoně.

Č. 8252.

Bytová péče. — Policejní právo trestní: * I přechodné používání bytu nebo jeho části k jinému účelu, než bydlení, třebaž nevyžaduje stavební přeměny, spadá pod ustanovení § 4 zák. č. 225/22.

(Nález ze dne 25. listopadu 1929 č. 13.774/28.)

V ě c: Ing. Horst W. v P. proti zemské správě politické v Brně o přestupek zákona o bytové péči.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Nálezem polic. ředitelství v M. z 12. července 1927 byl st-l uznán vinným přestupkem § 4 zák. č. 225/22, spáchaným použitím bytu v I. poschodí v domě ... v P. k výstavě zboží a co skladiště bez úředního povolení, a byl odsouzen k pokutě 5.000 Kč, pro případ nedobytnosti k 1 měsíčnímu vězení. V rubrice VII. trest. rejstř. se uvádí: Vzhledem k tomu, že obviněný dle písemného doznání ze 4. února 1927 zařídil používání místností v I. poschodí v domě ... v P. k výstavě a k uložení zboží, ačkoliv předchozími majiteli onoho domu bylo těchto místností užíváno k bydlení, bez potřebného úředního povolení ve smyslu § 2 min. nař. z 28. března 1918 č. 114 ř. z., je vzhledem k § 5 odst. 2 zák. č. 225/22 prokázána skutková podstata přestupku za vinu kladeného.

Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno odvolání podanému st-lem proti uvedenému trestnímu nálezu s odůvodněním, že skutková podstata přestupku kladeného mu za vinu jest prokázána doznáním majitele domu, který ve svém podání ze 4. února 1927 učiněném u policejního ředitelství v M. připouští, že používá dotyčných místností přechodně k uskladnění sanitního nářadí. Že se tak děje bez stav. úprav, nezbavuje st-le viny, ježto stav. úpravy ke skutkové podstatě inkriminovaného přestupku ne náležejí. Ani okolnost, že zmíněné používání se dalo již před platností zák. č. 225/22, nezprošťuje st-le viny vzhledem na ustanovení 2. odst. § 5 tohoto zák., jak bylo již v trestním rejstříku správně zdůrazněno. Dále uvádí žal. úřad, že st-l se vzdal námitek týkajících se jeho osobní viny a že na použití zmocnění 2. odst. § 18 cit. zák. není zákonného nároku.

Stížnost spatřuje nezákonnost v tom, že byl st-l uznán vinným přestupkem § 4 zák. č. 225/22, ačkoliv obytné místnosti, o které jde, nebyly odňaty účelu bydlení, nýbrž bylo jich použito jen k přechodnému uložení zdravotního nářadí. Výtka tato není důvodná.

Podle § 4 odst. 1 zák. č. 225/22, zachovaného v platnosti zák. č. 87/23, 296/24 a 235/26, jest jen s úředním povolením dovoleno používat bytů nebo jejich částí k jiným účelům než k bydlení. — Přestupku

§ 4 odst. 1 zák. č. 225/22 se dopouští tedy každý, kdo používá bytů nebo jejich částí k jiným účelům než k bydlení, nemaje k tomu úředního povolení. Ke skutkové podstatě tohoto přestupku nenáleží, aby takové používání bytu neb jeho částí k jinému účelu než k bydlení bylo trvalým, neboť zákaz vyslovený v cit. § 4 zní zcela bezvýhradně, takže také jen přechodné používání bytu nebo jeho částí k jiným účelům než k bydlení bez úředního povolení, zakládá skutkovou podstatu přestupku zmíněného zákona, třebaž bytu nebo jeho částí se používá (bez úředního povolení) k jinému účelu než k bydlení bez jakékoli změny, zejména bez jakýchkoliv úprav stavebních. — Že tu o takové přechodné používání bytu šlo, toho stížnost nepopírá.

Namítá-li stížnost, že obytné místnosti, o něž jde, byly určeny za byt i v době, kdy jich bylo použito k uložení zdravotního nářadí, vznáší námitku, která je pro posouzení skutkové podstaty přestupku kladeného st-li za vinu bez právního významu, neboť podle cit. ustanovení zákonného je rozhodno jedině, k čemu se bytu nebo jeho částí skutečně používá, takže je lhostejno, čemu snad tyto místnosti byly určeny.

Č. 8253.

Policejní právo trestní. — Bytová péče: Dopouští se přestupku podle § 4 zák. č. 225/22 také majitelka domu, zdědivší dům po svém manželu, který v domě bez povolení pronajal obytné místnosti k účelům živnostenským?

(Nález ze dne 25. listopadu 1929 č. 18.928/28.)

Prejudikatura: Boh. A 8252/29.

Věc: Věra E. v P. proti zemské správě politické v Praze o přestupek zákona o bytové péči.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem okr. policejního komisařství pro v Praze ze 16. prosince 1926 byla st-lka uznána vinnou přestupkem § 4 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 296/24 a odsouzena k pokutě 500 Kč, v případě nezaplacení k trestu vězení na dobu 30 dnů. Skutková podstata tohoto přestupku byla shledána v tom, že obytných místností v domě č. p. . . v Praze, jež byly uvolněny v dubnu 1925 po odstěhování Václava R., jakož i místnosti v téže domě, jichž bylo užíváno jako bytu do prosince 1922 Miroslavem N. a po té do června 1923 úředníkem H., se používá k účelům jiným nežli bydlení. V nálezu bylo st-lce uloženo, aby do 30 dnů po nabytí jeho právní moci zjednala v používání uvedených místností stav vyhovující zákonu.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému st-lkou proti uvedenému trestnímu nálezu, poněvadž skutková povaha přestupku kladeného jí za vinu jest zjištěna konaným šetřením a vlastním doznáním. K námitkám vzneseným v odvolání uvedl žal. úřad, že v konkrétním případě jde o delikt trvající, trestný kdykoliv po dobu platnosti zákona,